

Tekst przekazany Redakcji do druku w miesięczniku „tak rodzinie”.

Ukazał się drukiem w numerze „tak rodzinie” Rok 2020, nr 11(161), s. VII.

Prawa wydawnicze do tekstu, w tym do publikowania i rozpowszechniania w jakimkolwiek zakresie, posiada Wydawnictwo Sióstr Loretanek w Warszawie przy ul. Żeligowskiego 16/20, 04-476 Warszawa.

Ks. dr hab. Tomasz Jakubiak, prof. AKW

Msza za nieochrzczonego

Przeważnie przed Mszą świętą słyszę, że jest ona sprawowana za zmarłego. Czasami ksiądz zapowiada, że odprawia ją w intencji rodziny z racji jakiegoś jubileuszu. W jakich intencjach można odprawiać Mszę?

Każdy kapłan, sprawując ofiarę Mszy świętej w imieniu Chrystusa, może odprawiać Mszę (tzn. aplikować owoce specjalne – szczególnie związane z jej odprawianiem) w określonych intencjach. Owoce te, pozostawione do wolnej dyspozycji sprawującego Eucharystię kapłana, wpływają, wskutek wyraźnej aplikacji kapłana, na tego, za kogo Msza jest odprawiana, niezależnie od obecności na niej. Godziwość takiej aplikacji opiera się na zwyczaju aprobowanym przez Kościół i po prostu wyraża czyjąś chęć skorzystania, w sposób zgodny z wolą Bożą, z ofiary Mszy świętej dla siebie lub pomodlenia się za innych.

Msza może być sprawowana w intencji (w celu) upraszania łaski, prześlągania lub zadośćuczynienia. Eucharystia może być składana nie tylko w różnych potrzebach żyjących wiernych, ale również za zmarłych w Chrystusie, jeszcze nie w pełni oczyszczonych. Osoba, w której intencji celebrans przeznaczają owoce Mszy świętej, osiąga je w sposób niechybny, jeśli tylko nie stawia przeszkody do ich osiągnięcia.

Zgodnie z kan. 901 KPK Msza może być ofiarowana za każdego człowieka żyjącego i zmarłego (poza świętym, błogosławionym i potępionym). Świętym i błogosławionym można wyprosić jedynie pomnożenie ich kultu. Za potępionego zaś nie można aplikować owoców Mszy świętej, ponieważ nie zmieni to jego sytuacji. Jednak należy podkreślić: modlić się możemy za każdego, ponieważ nie mamy pewności, kto tak naprawdę jest potępiony.

Przed zmianą kodeksu przez Jana Pawła II w 1983 roku obowiązywały pewne ograniczenia dotyczące ofiarowania owoców Mszy świętej w intencji osób nieochrzczonych oraz podlegających karom kościelnym. Chociaż obowiązujący kodeks z 1983 roku zniósł je, to

jednak kapłan ofiarujący owoce Mszy za niekatolików, niechrześcijan, heretyków itp. powinien czynić to tak, by uniknąć skandalu lub zdziwienia wśród wiernych. Takie intencje mszalne powinny być ogłaszane wspólnie z dużą roztropnością.

Wśród Mszy świętych ofiarowanych za zmarłych szczególny rodzaj stanowią Msze pogrzebowe (sprawowane są one według specjalnego rytuału). Prawo kapłana do ofiarowania Eucharystii za kogokolwiek wyrażone w kan. 901 KPK z 1983 r. musi być pogodzone z normami regulującymi odprawianie Mszy pogrzebowych. Zgodnie z kanonem 1184 KPK pogrzebu katolickiego powinno się odmówić: notorycznym apostatom, heretykom, schizmatykom, osobom, które wybrały spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze katolickiej, jawnym grzesznikom, którym nie można przyznać pogrzebu bez publicznego zgorszenia wiernych. W ich intencji nie wolno zatem sprawować Mszy pogrzebowych (kan. 1185 KPK). Zakaz ten nie oznacza jednak, że kapłani nie mogą ofiarować w intencji zbawienia tych grzeszników owoców Mszy świętych sprawowanych w innym rycie niż Msze pogrzebowe. Czyniąc to, powinni jednak unikać zgorszenia oraz zdziwienia wiernych. Najlepiej, gdyby odprawiali takie Msze święte niepublicznie.

Warto pamiętać, że w intencji dzieci zmarłych przez chrztem, jeśli ich rodzice chcieli, aby dzieci zostały ochrzczone, mogą być sprawowane Msze święte pogrzebowe, takie dzieci bowiem mogą mieć pogrzeb katolicki. Za takie dzieci mogą być również ofiarowane Msze święte inne niż pogrzebowe.